

- 1) zabezpiecza na miejscu zdarzenia ślady i dowody związane z użyciem środków przymusu bezpośredniego,
- 2) podejmuje inne czynności niecierpiące zwłoki, aby nie dopuścić do zatarcia śladów lub zniszczenia dowodów, o których mowa w pkt 1,
- 3) w miarę możliwości ustala świadków zdarzenia.

§ 17c. 1. Jeżeli wskutek użycia środków przymusu bezpośredniego przez oddział Policji nastąpiło zranienie osoby lub powstał widoczny stan zagrożenia dla życia lub zdrowia, dowódca jest obowiązany spowodować udzielenie osobie poszkodowanej pierwszej pomocy, a w razie potrzeby spowodować również podjęcie wobec niej medycznych działań ratowniczych — w rozumieniu przepisów o Państwowym Ratownictwie Medycznym. Przepis § 16 ust. 2 stosuje się.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 zdanie pierwsze, oraz gdy w wyniku użycia środków przymusu bezpośredniego nastąpiła śmierć osoby albo szkoda w mieniu, dowódca niezwłocznie powiadamia o tym bezpośredniego przełożonego i właściwego miejscowo prokuratora rejonowego.

§ 17d. 1. Niezwłocznie po zakończonych działaniach dowódca jest obowiązany złożyć szczegółowy pisemny raport bezpośredniemu przełożonemu.

2. Raport, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać w szczególności:

- 1) stopień służbowy, imię i nazwisko dowódcy,
- 2) określenie liczebności oddziału, czasu i miejsca użycia środków przymusu bezpośredniego,
- 3) powody i rodzaj użytego środka przymusu bezpośredniego ze wskazaniem trybu wydania polecenia jego użycia,
- 4) opis postępowania poprzedzającego zastosowanie środka przymusu bezpośredniego,
- 5) skutki zastosowania środka przymusu bezpośredniego,
- 6) w razie potrzeby określenie sposobu realizacji przepisów § 17a ust. 2 i § 17c,
- 7) inne ważne okoliczności zdarzenia,
- 8) dane ustalonych świadków zdarzenia,
- 9) podpis dowódcy.”;

13) § 18 otrzymuje brzmienie:

„§ 18. Kierownicy jednostek organizacyjnych Policji są obowiązani badać zasadność, warunki i sposób stosowania środków przymusu bezpośredniego przez podległych im policjantów.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *M. Belka*

1134

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 lipca 2005 r.

w sprawie szczegółowych warunków i sposobu użycia oddziałów i pododdziałów Policji oraz Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w razie zagrożenia bezpieczeństwa publicznego lub zakłócenia porządku publicznego

Na podstawie art. 18 ust. 8 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. Nr 7, poz. 58, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) szczegółowe warunki i sposób użycia oddziałów i pododdziałów Policji oraz Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w razie zagrożenia bezpieczeństwa publicznego lub zakłócenia porządku publicznego;

2) sposób koordynowania działań podejmowanych przez Policję i Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej w formie określonej w art. 18 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, zwanej dalej „ustawą”;

3) tryb wymiany informacji i sposób logistycznego wsparcia działań Policji prowadzonych z pomocą oddziałów i pododdziałów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 19, poz. 185, Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 731, Nr 113, poz. 984, Nr 115, poz. 996, Nr 176, poz. 1457 i Nr 200, poz. 1688, z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 130, poz. 1188 i 1190, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1609, Nr 192, poz. 1873 i Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 171, poz. 1800, Nr 179, poz. 1842, Nr 210, poz. 2135, Nr 273, poz. 2703 i Nr 277, poz. 2742 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 70.

§ 2. 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) oddziałach Policji — należy przez to rozumieć oddziały lub pododdziały Policji;
- 2) oddziałach Sił Zbrojnych — należy przez to rozumieć jednostki wojskowe Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej wydzielone do realizacji zadań, o których mowa w art. 18 ust. 3 i 4 ustawy, lub utworzone w tym celu zgrupowania zadaniowe;
- 3) dowódcy oddziału — należy przez to rozumieć dowódcę oddziału Policji oraz dowódcę oddziału Sił Zbrojnych;
- 4) organie koordynacyjnym — należy przez to rozumieć:
 - a) właściwego miejscowo komendanta wojewódzkiego Policji — w przypadku działań podejmowanych przez Policję i Siły Zbrojne na obszarze jednego województwa,
 - b) Komendanta Głównego Policji — w przypadku działań podejmowanych przez Policję i Siły Zbrojne na obszarze większym niż jedno województwo.

2. Organ koordynacyjny może upoważnić inną osobę do wykonywania swoich zadań.

§ 3. 1. Użycie oddziałów Policji oraz oddziałów Sił Zbrojnych w przypadkach określonych w art. 18 ust. 1 ustawy powinno być odpowiednie do stopnia zagrożenia bezpieczeństwa publicznego lub zakłócenia porządku publicznego.

2. Stopień zagrożenia, o którym mowa w ust. 1, określa się na podstawie przewidywanego rozwoju sytuacji, w tym zagrożenia popełnieniem przestępstw o charakterze terrorystycznym, oraz z uwzględnieniem aktualnego poziomu dostępności sił i środków pozostających w dyspozycji Policji.

§ 4. 1. Zarządzenie użycia oddziałów Policji, o którym mowa w art. 18 ust. 1 i 2 ustawy, wykonuje Komendant Główny Policji za pośrednictwem właściwych komendantów wojewódzkich Policji i dowódców oddziałów Policji.

2. Komendant wojewódzki Policji, przystępując do wykonania zarządzenia, o którym mowa w ust. 1, zawiadamia o tym wojewodę.

§ 5. 1. Minister Obrony Narodowej niezwłocznie wydaje polecenia niezbędne do wykonania postanowienia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 18 ust. 3 ustawy, określając w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych:

- 1) skład oddziałów Sił Zbrojnych, które mają być użyte, oraz ich zadania i liczebność;
- 2) obszar, na jakim oddziały Sił Zbrojnych będą wykonywały zadania, oraz czas ich wykonywania;
- 3) ograniczenia dotyczące użycia posiadanego uzbrojenia i sprzętu wojskowego będącego w wyposażeniu oddziałów Sił Zbrojnych.

2. Minister Obrony Narodowej przekazuje polecenia, o których mowa w ust. 1, dowódcom oddziałów Sił Zbrojnych według procedur obowiązujących w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Dowódca oddziału Sił Zbrojnych decyduje o szczegółowym sposobie wykonania zadań określonych przez Ministra Obrony Narodowej w uzgodnieniu z właściwym dowódcą oddziału Policji albo, w przypadkach, o których mowa w art. 18 ust. 4 ustawy, z organem koordynacyjnym.

§ 6. 1. Oddziały Sił Zbrojnych wydzielone do pomocy Policji mogą być użyte w szczególności do:

- 1) ochrony obiektów, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy;
- 2) ostony lub izolacji określonych obiektów, dróg, wydzielonych ulic lub części miast;
- 3) wspierania działań oddziałów Policji przywracających bezpieczeństwo i porządek publiczny, w tym działań antyterrorystycznych.

2. Oddziały Sił Zbrojnych pozostają w strukturze organizacyjnej i w systemie dowodzenia Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

3. W działaniach ostonowych lub izolacyjnych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, organ koordynacyjny wyznacza oddziałom Sił Zbrojnych samodzielne odcinki lub obszary wykonywania zadań, a podczas wspierania działań oddziałów Policji, o których mowa w ust. 1 pkt 3, określa szczegółowe zadania do wykonania na rzecz tych oddziałów.

4. Właściwy dowódca oddziału Sił Zbrojnych jest obowiązany każdorazowo uzgadniać szczegółowy tryb współdziałania z właściwym dowódcą oddziału Policji albo, w przypadkach, o których mowa w art. 18 ust. 4 ustawy, z organem koordynacyjnym.

§ 7. Użycie przez żołnierzy oddziałów Sił Zbrojnych środków przymusu bezpośredniego lub broni palnej następuje na zasadach i w trybie określonych dla policjantów, z tym że:

- 1) uprawnienia dowódcy oddziału Policji określone w przepisach o użyciu przez policjantów broni palnej — przysługują dowódcy oddziału Sił Zbrojnych;
- 2) uprawnienia komendanta wojewódzkiego Policji i Komendanta Głównego Policji określone w przepisach o użyciu przez policjantów broni palnej — przysługują Ministrowi Obrony Narodowej;
- 3) uprawnienia Komendanta Głównego Policji, komendanta wojewódzkiego Policji i osób przez nich upoważnionych, określone w przepisach o użyciu przez policjantów środków przymusu bezpośredniego — przysługują Ministrowi Obrony Narodowej.

§ 8. 1. Użycie oddziałów Policji i Sił Zbrojnych dokumentuje się za pomocą urządzeń rejestrujących obraz i dźwięk.

2. Dokumentowanie użycia oddziałów Policji działających samodzielnie lub z pomocą oddziałów Sił Zbrojnych należy do właściwego komendanta wojewódzkiego Policji.

3. Dokumentowanie działań oddziałów Sił Zbrojnych działających samodzielnie należy do właściwych organów Żandarmerii Wojskowej.

§ 9. 1. Organ koordynacyjny w celu realizacji zadań w ramach działań podejmowanych przez oddziały Policji i oddziały Sił Zbrojnych, w formie określonej w art. 18 ust. 3 i 4 ustawy, zapewnia:

- 1) właściwy podział zadań stosownie do możliwości wykonawczych tych oddziałów;
 - 2) uzgadnianie planów i harmonogramów niezbędnych do wykonywania zadań;
 - 3) warunki do ustalania procedur niezbędnych do wykonywania zadań;
 - 4) informacje niezbędne do realizacji zadań, dotyczące w szczególności zagrożeń, przebiegu zdarzeń i wyników dotychczasowych działań, jak też mające wpływ na metody i formy skutecznego przeciwdziałania zagrożeniom bezpieczeństwa publicznego oraz efektywnego jego przywracania;
 - 5) warunki niezbędne do realizacji koordynacji w porozumieniu z właściwymi organami, o których mowa w ust. 2;
 - 6) uzgodnienie sposobu zabezpieczenia przemieszczania oddziałów Sił Zbrojnych w związku z udzielaniem pomocy Policji;
 - 7) realizację wsparcia logistycznego działań Policji prowadzonych z pomocą oddziałów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz określa zakres tego wsparcia.
2. Organ koordynacyjny działa w porozumieniu z:
- 1) ministrem właściwym do spraw wewnętrznych — w przypadku działań podejmowanych na obszarze większym niż jedno województwo;
 - 2) Szefem Sztabu Generalnego Wojska Polskiego — w przypadku wydzielenia oddziałów Sił Zbrojnych z:
 - a) więcej niż jednego rodzaju Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) Żandarmerii Wojskowej,
 - c) Wojskowych Służb Informacyjnych;
 - 3) dowódcą rodzaju Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Komendantem Głównym Żandarmerii Wojskowej albo Szefem Wojskowych Służb Informacyjnych — w przypadku wydzielenia oddziałów Sił Zbrojnych tylko z podległych im jednostek wojskowych;
 - 4) właściwym wojewodą.

§ 10. 1. Wymianę informacji podczas działań oddziałów Policji prowadzonych z pomocą oddziałów Sił Zbrojnych organizują dowódcy tych oddziałów.

2. Organ koordynacyjny określa techniczne środki przeznaczone do wymiany informacji oraz metody ochrony poufności przekazu informacji.

3. Organ koordynacyjny może wyznaczyć policjanta lub zespół policjantów do wykonywania funkcji łącznikowej na miejscu realizacji zadań wyznaczonych dla oddziału Sił Zbrojnych, określając szczegółowy zakres czynności w ramach tej funkcji, z jednoczesnym powiadomieniem dowódcy oddziału Sił Zbrojnych.

4. Organ koordynacyjny może ustalić, że wymiana informacji jest prowadzona za pośrednictwem policjanta lub zespołu policjantów wyznaczonego do wykonywania funkcji łącznikowej.

§ 11. 1. Wsparcie logistyczne działań Policji prowadzonych z pomocą oddziałów Sił Zbrojnych jest realizowane przy wykorzystaniu posiadanych i dostępnych do użycia w tym zakresie środków własnych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, z uwzględnieniem konieczności zachowania potencjału obronnego i gotowości bojowej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Wsparcie logistyczne może obejmować w szczególności transport, wyżywienie, usługi medyczne, sprzęt specjalistyczny oraz zakwaterowanie.

§ 12. 1. Niezwłocznie po zakończonych działaniach dowódca oddziału Policji i dowódca oddziału Sił Zbrojnych są obowiązani złożyć szczegółowe pisemne raporty bezpośrednim przełożonym.

2. Raporty, o których mowa w ust. 1, powinny zawierać w szczególności:

- 1) wskazanie stopnia policyjnego lub wojskowego, imienia i nazwiska dowódcy oddziału;
- 2) określenie liczebności oddziału oraz czasu i miejsca wykonanych działań;
- 3) opis sytuacji bezpośrednio poprzedzającej użycie oraz przebieg użycia oddziału;
- 4) inne dane wymagane odnośnie do raportów, o których mowa odpowiednio w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 17 września 1990 r. w sprawie określenia przypadków oraz warunków i sposobów użycia przez policjantów środków przymusu bezpośredniego (Dz. U. Nr 70, poz. 410, z późn. zm.²⁾) i w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 lipca 2005 r. w sprawie szczegółowych warunków i sposobu postępowania przy użyciu broni palnej przez policjantów oraz zasad użycia broni palnej przez oddziały i pododdziały zwarte Policji

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 10, poz. 58, z 2000 r. Nr 16, poz. 206, z 2002 r. Nr 196, poz. 1657, z 2003 r. Nr 175, poz. 1694 oraz z 2005 r. Nr 135, poz. 1133.

(Dz. U. Nr 135, poz. 1132) — jeżeli były użyte środki przymusu bezpośredniego lub broń palna;

5) podpis dowódcy oddziału.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych niezwłocznie sporządza szczegółową informację dotyczącą użycia oddziałów Policji i przekazuje ją Prezesowi Rady Ministrów oraz właściwemu wojewodzie (wojewodom).

4. Minister Obrony Narodowej niezwłocznie sporządza szczegółową informację dotyczącą użycia oddziałów Sił Zbrojnych i przekazuje ją Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej, Prezesowi Rady Ministrów, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych oraz właściwemu wojewodzie (wojewodom).

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia³⁾.

Prezes Rady Ministrów: *M. Belka*

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 5 marca 1991 r. w sprawie szczegółowych zasad i warunków użycia oddziałów i pododdziałów Policji oraz Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w razie zagrożenia bezpieczeństwa lub niebezpiecznego zakłócenia porządku publicznego oraz zasad użycia broni palnej przez te jednostki (Dz. U. Nr 26, poz. 104 oraz z 1996 r. Nr 63, poz. 297), które utraciło moc z dniem 13 stycznia 2005 r. na podstawie ustawy z dnia 25 listopada 2004 r. o zmianie ustawy o Policji oraz ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 277, poz. 2742).

1135

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lipca 2005 r.

w sprawie przedterminowych wyborów wójta Gminy Cegłów w województwie mazowieckim

Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 2002 r. o bezpośrednim wyborze wójta, burmistrza i prezydenta miasta (Dz. U. Nr 113, poz. 984, Nr 127, poz. 1089 i Nr 214, poz. 1806 oraz z 2004 r. Nr 102, poz. 1055) w związku z art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 1998 r. — Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw (Dz. U. z 2003 r. Nr 159, poz. 1547 oraz z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 102, poz. 1055 i Nr 167, poz. 1760) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządza się przeprowadzenie przedterminowych wyborów wójta Gminy Cegłów w województwie mazowieckim.

§ 2. Datę przedterminowych wyborów wyznacza się na niedzielę 28 sierpnia 2005 r.

§ 3. Dni, w których upływają terminy wykonania czynności wyborczych, określa kalendarz wyborczy, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *M. Belka*